

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-14710
Otsuse kuupäev 18.01.2025
Komisjoni koosseis Mihkel Kivisalu

Tarbija
Kaupleja Osaühing Diivaniparadiis (10388850)

Tarbija nõue Puudusega kauba asendamine uue/samaväärsega tarbija valikul või raha tagastamine (1099 eurot).

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus. Kaupleja peab toote asendama või alternatiivselt ostusumma väärtuses 1099 eurot tagastama.
2. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Avaldus puudutab tarbija poolt 24.10.2023 kauplajalt ostetud diivani kvaliteeti. Diivani nurgaosa on juba varasemalt vahetatud, praegu on diivanil lohud ja ebaühtlased vajumismärgid, mis ei vasta kvaliteetse toote nõuetele ning rikuvad diivani välimust.

Tarbija on kaupleja poole pöördunud, kuid vaidlus ei ole lahendust leidnud.

Tarbija nõuab puudustega diivani asendamist uue või samaväärsega tarbija valikul või raha tagastamist.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja ei ole nõus tarbija kaebust rahuldama.

Ta selgitab, et diivanil ei ole tootmisdefekte, see on kvaliteetne ja vastupidav. Toote iga sõltub kasutajast ning normaalse kasutuse korral kestab diivan aastaid.

Diivani sisuks on suure tihedusega vahtpadi, mida omakorda katab sulekiht. Sulepatjade kohevuse säilitamiseks on soovitatav neid aegajalt kloppida. Vastav soovitus on toodud ka kaupleja

veebilehel.

Tarbija selle vastusega ei nõustu ja ta märgib, et soovitud diivanipatjade kloppimise kohta ei ole ostu ajal olnud.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel. Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele. Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Võlaõigusseaduse § 208 lg 1 sätestab, et asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijalemüük asja müük müügilepingu alusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. Tarbija ostis kauplajalt diivani.

Esitatud tõenditest nähtub, et vaidlus on müüdud asja lepingutingimustele mittevastavuses (VÕS § 217) ning kas kaupleja vastutab asja mittevastavuse eest (VÕS §-id 103 ja 218). Müügilepingu alusel ostjale üleantava asja puhul on müüja vastutuse esmaseks eelduseks asja mittevastavus lepingutingimustele (VÕS § 217 lg 1-2). Et tarbijal oleks õigus tugineda asja lepingutingimustele mittevastavusele, on tarbijal kohustus kauplejat puudustest teavitada (RKo 2-14-37663/54). Asjas kogutud materjalidest nähtub, et tarbija teavitas korrektselt kauplejat puudustest.

Puuduse sisuks oli asjaolu oli diivani kvaliteet. Diivanil vahetati nurgaosa, kuid puudused jätkuvad. Diivanile on tekkinud lohud.

VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi, ostjale üleantav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. VÕS § 217(1) lg 2 p 1 alusel loetakse asi lepingutingimustele vastavaks, kui selle kirjeldus, liik, kogus, kvaliteet, kasutusviis, ühilduvus, koostalitlusvõime ja muud omadused vastavad kokkulepitule tingimustele. Lisaks eeltoodule tuleb lähtuda ka VÕS § 217(1) lg 3 p 2, mis sätestab, et asi peab olema seda liiki asjadele tavaliselt omases koguses ja omase kvaliteedi ning tavaliste toimivusomadustega, sealhulgas vastupidavuse, kasutusviisi, ühilduvuse ja turvalisuse poolest, mida tarbija võib mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ning arvestades müüja enda poolt või tema nimel või tehinguahela varasemates etappides osalenud muude isikute, sealhulgas tootja poolt asja suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige reklaamimisel või märgistusel. VÕS § 218 lg 2 kohaselt tarbijalemüügi puhul vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest. VÕS § 218 lg 2(2) kohaselt tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenud

lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega.

Materjalidest nähtub, et tarbija on esitanud foto diivani lohkudest. Komisjoni hinnangul on tegemist ebakvaliteetse diivaniga, kuivõrd antud fotolt nähtub, et tegemist ei ole tavapärase lohuga, vaid materjal on ebakvaliteetne. Kaupleja viide kloppimisele tundub ebausutav ning probleemi ei lahenda. Fotolt nähtub, et lohud on tavapäraselt suuremad ning viitavad pigem materjali ebakvaliteetsusele.

Komisjon märgib, et VÕS § 76 lg 1 kohaselt kohustus tuleb täita vastavalt seadusele või lepingule. VÕS § 100 näeb ette, et võlasuhtest tuleneva kohustuse rikkumiseks on sellest tuleneva kohustuse täitmata jätmine või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmisega viivitamine. Komisjoni hinnangul on tegemist kohustuse rikkumisega olukorras, kus toode ei vasta kvaliteedile. Ühtlasi tuleb arvestada asjaoluga, et toode on ca 1 aasta jooksul vajunud, mis ei ole tavapärane.

Komisjoni hinnangul on rikkumine käsitletav lepingu mittekohase täitmisena. Eeltoodust tulenevalt leiab komisjon, et tarbijale anti kaupleja poolt üle lepingutingimustele mittevastav asi. Kaupleja on müügilepingut oluliselt rikkunud. Kaupleja ei ole ümber lükanud tarbija väiteid ehk asjaolu, et kaupleja ei vastuta lepingutingimuste mittevastavuse osas.

VÕS § 223 lg 1 p 4 kohaselt on ostjal õigus taganeda, kui lepingutingimustele mittevastavus on nii tõsine, et õigustab kohest müügilepingust taganemist. Tarbija on põhistanud ja tõendanud, et tal esines alus lepingust taganeda. Samuti on õigus alternatiivselt toote asendamisele.

VÕS § 189 lg 1 alusel lepingust taganemise korral võib kumbki lepingupool nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist ning saadud viljade ja muu kasu väljaandmist, kui ta tagastab kõik üleantu. Taganemisest tulenevad kohustused peavad lepingupooled täitma üheaegselt.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu

/allkirjastatud digitaalselt/